

Bruselis, 2019 06 19
COM(2019) 282 final

KOMISIJOS ATASKAITA EUROPOS PARLAMENTUI IR TARYBAI

dėl Reglamento (ES) 2015/847 dėl informacijos, teikiamos pervedant lėšas, IV skyriaus taikymo

I. Įvadas

Reglamentas (ES) 2015/847¹ dėl informacijos, teikiamos pervedant lėšas (toliau – Reglamentas) ir Direktyva (ES) 2015/849² dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos (toliau – Kovos su pinigų plovimu direktyva) sudaro modernizuotą reglamentavimo sistemą, skirtą kovoti su piktnaudžiavimu finansų rinka, užtikrinant šios rinkos saugumą bei vientisumą ir skatinant aukščiausius kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu standartus.

Pagrindinis Reglamento tikslas yra užtikrinti skaidresnį lėšų pervedimą, tuo palengvinant pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevenciją, nustatymą ir tyrimą. Šiuo tikslu Reglamente nustatomos pareigos mokėjimo paslaugų teikėjams dėl informacijos apie mokėtojus ir gavėjus, kuri turi būti teikiama pervedant lėšas. Savo ruožtu nacionalinės priežiūros institucijos yra atsakingos už stebėseną, kaip mokėjimo paslaugų teikėjai vykdo atitinkamas Reglamento nuostatas.

Tai reglamentuojama Reglamento IV skyriuje, kuriame pateikta nuostatų, susijusių su sankcijomis ir stebėseną. Jame reikalaujama, kad valstybės narės nustatytų Reglamento pažeidimo atveju taikytinų administracinių sankcijų ir priemonių režimą, pagal kurį galėtų būti laikomi atsakingais tiek fiziniai, tiek juridiniai asmenys. Be to, tame skyriuje išvardinti konkretūs pažeidimai, už kuriuos turėtų būti taikomos sankcijos. Jame taip pat nacionalinės priežiūros institucijos įpareigojamos skelbti savo taikomas sankcijas ir priemones ir numatyti atitinkamų sankcijų nustatymo kriterijai. Galiausiai, IV skyriuje reikalaujama sukurti veiksmingą pranešimų apie pažeidimus ir atitikties stebėsenos sistemą.

Reglamento 22 straipsnio 2 dalyje reikalaujama, kad: „Po to, kai valstybės narės Komisijai ir EPI jungtiniam komitetui praneša apie šio straipsnio 1 dalyje nurodytas taisykles pagal 17 straipsnio 3 dalį, Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą dėl IV skyriaus taikymo, visų pirma, kiek tai susiję su tarpvalstybiniais klausimais.“

Ši ataskaita parengta atsižvelgiant į 22 straipsnio 2 dalį. Ataskaitos pirmoje dalyje apibūdinama, kaip valstybės narės įgyvendina Reglamento IV skyrių, didžiausią dėmesį skiriant horizontaliesiems įgyvendinimo klausimams, kurie yra bendri kelioms valstybėms narėms³. Ataskaitos antroje dalyje apžvelgiama įvairių nacionalinių priežiūros institucijų vykdoma sankcijų taikymo veikla. Rengdama šią ataskaitą, Europos Komisija (toliau – Komisija) pasinaudojo pagal Reglamento 17 straipsnio 3 dalį valstybių narių Komisijai

¹ 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/847 dėl informacijos, teikiamos pervedant lėšas, ir kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1781/2006, *OL L 141*, 2015 6 5, p. 1–18.

² 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB, *OL L 141*, 2015 6 5, p. 73–117.

³ Ši informacija neturi poveikio pažeidimų nagrinėjimo procedūroms, kurias Komisija jau pradėjo arba pradės valstybių narių atžvilgiu dėl nacionalinių įgyvendinimo teisės aktų išsamumo ir atitikties arba jų pareigų taikymo ar įgyvendinimo.

pateiktais pranešimais, šių pranešimų vertinimu ir valstybių narių žodiniiais ir rašytiniais duomenimis, pateiktais dalyvaujant Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos ekspertų grupės veikloje.

II. Reglamento 2015/847 IV skyriaus, kuriame apibūdinamos sankcijos ir stebėseną, įgyvendinimas

A. Bendrosios pastabos

Reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse. Tačiau, atsižvelgiant į IV skyrių, jame numatyta, kad valstybėms narėms gali reikėti patvirtinti tam tikras įgyvendinimo priemones. Todėl iš valstybių narių buvo reikalaujama iki 2017 m. birželio 26 d. pranešti Komisijai apie savo nacionalines taisykles dėl administracinių sankcijų ir priemonių, taikytinų šio reglamento pažeidimo atvejais. Komisija įvertino gautus pranešimus ir priėjo prie išvados, kad valstybės narės įgyvendino aktualias nuostatas iš esmės patenkinamai. Tačiau vertinime taip pat buvo nurodyta keletas trūkumų.

B. Atskirų IV skyriaus nuostatų įgyvendinimo vertinimas

a) 17 straipsnis. Administracinės sankcijos ir priemonės

Reglamento 17 straipsnio 1 dalyje reikalaujama, kad valstybės narės nustatytų taisykles dėl veiksmingų, proporcingų ir atgrasančių⁴ administracinių sankcijų ir priemonių, taikomų už Reglamento pažeidimus, ir užtikrintų jų įgyvendinimą. Tokios sankcijos ir priemonės turi būti suderinamos su pagal Kovos su pinigų plovimu direktyvą nustatytais sankcijomis. Komisija nustatė, kad beveik visos valstybės narės tinkamai įgyvendino pagrindinę šios nuostatos dalį. Tačiau kelios valstybės narės netinkamai įgyvendino 17 straipsnio 1 dalies antrą sakinį, nes savo nacionalinės teisės aktuose nenustatė vienos ar daugiau pagal Kovos su pinigų plovimu direktyvą galimų nustatyti sankcijų arba nustatė nepakankamą galimų piniginių baudų dydį. Atsižvelgiant į tai, prieita prie išvados, kad tokios sankcijos nesuderinamos su Kovos su pinigų plovimu direktyva ir nėra atgrasančios.

Vadovaujantis 17 straipsnio 1 dalies antra pastraipa, valstybės narės gali nenustatyti taisyklių dėl administracinių sankcijų ir priemonių už Reglamento nuostatų pažeidimus, kuriems taikomos baudžiamosios sankcijos pagal jų nacionalinę teisę. Tik kelios valstybės narės pasinaudojo šia galimybe.

Pagal 17 straipsnio 2 dalį reikalaujama, kad valstybės narės užtikrintų galimybę taikyti administracines sankcijas ar priemones valdymo organo nariams ir visiems kitiems fiziniams

⁴ Vertinant veiksmingumą, proporcingumą ir atgrasomumą, atsižvelgiama į tai, ar baudos yra tokios, kad būtų galima užtikrinti atitiktį ES teisei ir pasiekti norimą tikslą (veiksmingumą), ar baudos tinkamai atspindi pažeidimo sunkumą ir neviršija to, kas būtina norimam tikslui pasiekti (proporcingumas) ir ar baudos turi atgrasomąjį poveikį pažeidėjui, kad jis nebekartotų to pažeidimo, ir kitiems galimiems pažeidėjams, kad jie nepadarytų minėto pažeidimo (atgrasomumas).

asmenims, kurie yra atsakingi už pareigas, pagal Reglamentą nustatytos mokėjimo paslaugų teikėjui, pažeidimą. Beveik visos valstybės narės tinkamai įgyvendino šią nuostatą.

Vadovaujantis 17 straipsnio 4 dalimi, nacionalinės priežiūros institucijos turi turėti visus priežiūros ir tyrimų įgaliojimus, būtinus jų funkcijoms pagal Reglamentą vykdyti. Kadangi Reglamente nepateikta daugiau informacijos, kad būtų laikomi veiksmingais, turimi priežiūros ir tyrimų įgaliojimai įprastai turėtų apimti teisę prašyti mokėjimo paslaugų teikėjų pateikti informaciją ar dokumentus, pradėti tyrimus, lankytis vietose ir t. t. Beveik visos valstybės narės tinkamai įgyvendino šią nuostatą.

Pagal 17 straipsnio 4 dalies antrą sakinį reikalaujama, kad priežiūros institucijos bendradarbiautų, įgyvendindamos vykdymo užtikrinimo veiklą, ir koordinuotų savo veiksmus, nes tai gyvybiškai svarbu, atsižvelgiant į tai, kad pinigų plovimas ir teroristų finansavimas dažnai yra tarpvalstybinio pobūdžio. Deja, kelios valstybės narės tinkamai neįgyvendino pareigos bendradarbiauti, o didžioji dauguma valstybių narių nepaisė Reglamentu nustatytos koordinavimo pareigos. Kelios valstybės narės apskritai nepatvirtino jokių susijusių įgyvendinimo priemonių.

17 straipsnio 5 ir 6 dalys yra susijusios su juridinių asmenų atsakomybe už Reglamento 18 straipsnyje išvardintus pažeidimus⁵. Kalbant konkrečiau, 17 straipsnio 5 dalyje iš valstybių narių reikalaujama užtikrinti, kad juridinis asmuo galėtų būti laikomas atsakingu už pažeidimus, kuriuos jo naudai įvykdo asmuo, einantis vadovaujamas pareigas tame juridiniame asmenyje. Reglamente taip pat pateikiamas alternatyvių kriterijų, pagal kuriuos galima spręsti dėl fizinio asmens vadovaujamų pareigų, sąrašas⁶. Be to, pagal 17 straipsnio 6 dalį valstybės narės turi užtikrinti, kad juridinis asmuo galėtų būti laikomas atsakingu tais atvejais, kai dėl 17 straipsnio 5 dalyje nurodyto asmens nepakankamos priežiūros ar kontrolės 18 straipsnyje nurodytą pažeidimą to juridinio asmens naudai padaro jam pavaldus asmuo. Atsižvelgiant į šias dvi dalis nustatyta daug netinkamo įgyvendinimo atvejų. Kelios valstybės narės apskritai neįgyvendino šių straipsnių, o kitos įgyvendino juos netinkamai.

Vadovaujantis 17 straipsnio 7 dalimi, priežiūros institucijos turi naudotis savo įgaliojimais taikyti sankcijas tiesiogiai, bendradarbiaudamos su kitomis valdžios institucijomis, savo atsakomybe perduodamos įgaliojimus tokioms kitoms valdžios institucijoms arba kreipdamosi į kompetentingas teismines institucijas. Vadovaudamasi pranešimais, Komisija nustatė, kad beveik visų valstybių narių priežiūros institucijos gali tiesiogiai naudotis savo įgaliojimais taikyti sankcijas, o daugelis iš jų tai taip pat gali jais naudotis bendradarbiaudamos su kitomis valdžios institucijomis.

⁵ 18 straipsnyje pateikiamų pažeidimų, už kuriuos taikomos sankcijos, sąrašas pateiktas kitame ataskaitos skirsnyje.

⁶ Pagal 17 straipsnio 5 dalį pareigos juridiniame asmenyje gali būti laikomos vadovaujamomis remiantis bet kuriuo iš šių pagrindų:

- a) įgaliojimu atstovauti juridiniam asmeniui;
- b) įgaliojimu priimti sprendimus juridinio asmens vardu arba
- c) įgaliojimu vykdyti kontrolę juridiniame asmenyje.

b) 18 straipsnis. Specialiosios nuostatos

18 straipsnyje išvardinti keturi konkretūs pažeidimų atvejai, už kuriuos pagal Reglamentą yra taikytinos sankcijos, t. y.

- (a) mokėjimo paslaugų teikėjui pakartotinai arba sistemingai nepateikiant reikalaujamos informacijos apie mokėtoją arba gavėją;
- (b) mokėjimo paslaugų teikėjui pakartotinai, sistemingai ar rimtai pažeidžiant pareigą saugoti informaciją;
- (c) mokėjimo paslaugų teikėjui neįgyvendinant veiksmingų rizika grindžiamų procedūrų;
- (d) tarpiniam mokėjimo paslaugų teikėjui rimtai pažeidžiant Reglamento nuostatas dėl trūkstamos informacijos apie mokėtoją ar gavėją nustatymo ir lėšų pervedimo, nepateikiant informacijos apie mokėtoją ar gavėją.

Pagal 18 straipsnį šiems pažeidimams taikytinos administracinės sankcijos ir priemonės turi apimti bent Kovos su pinigų plovimu direktyvos 59 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytas sankcijas ir priemones⁷.

Įgyvendindamos šią nuostatą, daugelis valstybių narių viršijo tai, kas reikalaujama pagal 18 straipsnį, skirdamos sankcijas ne tik už šiame straipsnyje išvardytus pažeidimus, bet ir už visus Reglamento pažeidimus. Tačiau nustatyti ir keli netinkamo įgyvendinimo atvejai, nes kai kurių valstybių narių nacionalinės teisės aktuose nebuvo numatyta viena ar kelios Kovos su pinigų plovimu direktyvos atitinkamame straipsnyje nustatytos administracinės sankcijos bei priemonės ir buvo nustatyta, kad kelių valstybių nacionalinės teisės aktuose nustatytų galimų piniginių baudų dydis buvo nepakankamai didelis.

c) 21 straipsnis. Pranešimas apie pažeidimus

Reglamento 21 straipsnio 1 dalyje reikalaujama, kad valstybės narės nustatytų veiksmingus mechanizmus, kuriais būtų skatinama pranešti nacionalinėms priežiūros institucijoms apie Reglamento pažeidimus. Šie mechanizmai turi apimti bent Kovos su pinigų plovimu direktyvos 61 straipsnio 2 dalyje nurodytus mechanizmus, susijusius su pranešimais ir darbuotojų apsauga, taip pat su kaltinamais ir kitais atitinkamais asmenimis⁸. Vertinant

⁷ Pagal Direktyvos (ES) 2015/849 59 straipsnio 2 ir 3 dalis administracinės sankcijos ir priemonės turi apimti bent šiuos atvejus:

- (a) viešą pranešimą, kuriame nurodomas fizinis arba juridinis asmuo ir pažeidimo pobūdis;
- (b) įsakymą fiziniam arba juridiniam asmeniui nutraukti pažeidimą ir vengti pakartotinio pažeidimo;
- (c) tais atvejais, kai įpareigotajam subjektui būtina turėti leidimą, – leidimo panaikinimą arba jo galiojimo sustabdymą;
- (d) laikiną draudimą bet kuriam vadovaujamas pareigas įpareigotajame subjekte einančiam asmeniui ar bet kuriam kitam fiziniam asmeniui, laikomam atsakingu už pažeidimą, atlikti valdymo funkcijas įpareigotuose subjektuose;
- (e) maksimalias administracines pinigines baudas, kurių suma būtų bent du kartus didesnė už dėl pažeidimo gautą naudą, jeigu tokią naudą galima nustatyti, arba siektų bent 1 000 000 EUR.

Valstybės narės turi užtikrinti, kad tais atvejais, kai susijęs įpareigotas subjektas yra kredito įstaiga ar finansų įstaiga, būtų taikomos ir šios sankcijos:

- (a) juridinio asmens atveju maksimali administracinė pinigine bauda, siekianti bent 5 000 000 EUR arba 10 proc. bendros metinės apyvartos;
- (b) fizinio asmens atveju maksimali administracinė pinigine bauda, siekianti bent 5 000 000 EUR.

⁸ Pagal Direktyvos (ES) 2015/849 61 straipsnio 2 dalį mechanizmai, kuriais būtų skatinama pranešti, turėtų apimti bent:

- (a) konkrečias pranešimų apie pažeidimus gavimo ir tolesnių veiksmų procedūras;

nustatyta, kad kelios valstybės narės neįgyvendino tiek šios Reglamento nuostatos, tiek atitinkamo Kovos su pinigų plovimu direktyvos straipsnio. Be to, kelių valstybių narių nacionalinės teisės aktuose nėra įtvirtintas vienas ar keli Kovos su pinigų plovimu direktyvoje numatyti mechanizmai.

Pagal Reglamento 21 straipsnio 2 dalį mokėjimo paslaugų teikėjai įpareigojami, bendradarbiaujant su nacionalinėmis priežiūros institucijomis, sukurti atitinkamus pranešimų apie pažeidimus vidaus kanalus. Tie pranešimų apie pažeidimus vidaus kanalai turi būti saugūs, nepriklausomi, konkretūs ir anonimiški. Dauguma valstybių narių, siekdamos įgyvendinti šį straipsnį, priėmė konkrečias nuostatas, tačiau buvo nustatyti ir keli netinkamo įgyvendinimo atvejai, nes tam tikrų valstybių narių įstatymuose trūksta šių apsaugos priemonių.

d) 22 straipsnis. Stebėseną

Galiausiai, vadovaujantis Reglamento 22 straipsnio 1 dalimi, valstybės narės turėtų reikalauti, kad jų nacionalinės priežiūros institucijos vykdytų stebėseną ir užtikrintų atitiktį Reglamentui, taip pat skatintų veiksmingai pranešti apie pažeidimus. Nepaisant to, kad ši nuostata įgyvendinama iš esmės patenkinamai, kelių valstybių narių įstatymuose atitiktis stebėseną nėra įtvirtinta kaip viena iš jų nacionalinių priežiūros institucijų pareigų. Beveik visos valdžios institucijos, įgyvendindamos savo tyrimų ir sankcijų taikymo įgaliojimus, veiksmingai užtikrina atitiktį Reglamentui.

C. Nustatyti horizontalieji įgyvendinimo klausimai

Vertindama Reglamento IV skyriaus įgyvendinimą, Komisija nustatė tam tikrus horizontaliuosius klausimus, kurie yra bendri kelioms valstybėms narėms.

Pirma, nepaisant Reglamente numatyto aiškaus reikalavimo, kelių valstybių narių įgyvendinimo teisės aktuose nėra įtvirtinta aiški kompetentingų valdžios institucijų pareiga bendradarbiauti su savo partnerėmis kitose valstybėse narėse. Pagal tam tikrų valstybių narių nacionalinės teisės aktus priežiūros institucijoms suteikiama tik teisė bendradarbiauti, bet jos neįpareigojamos tai daryti. Be to, panašu, kad kelios valstybės narės netinkamai įgyvendino šį įpareigojimą, taikydamos jį įvairioms savo šalies valdžios institucijoms, o ne institucijoms kitose valstybėse. Taip pat kelios valstybės narės neįgyvendino tos nuostatos dalies, kuri yra susijusi su kompetentingų valdžios institucijų pareiga koordinuoti savo veiksmus, susijusius su tarpvalstybiniais atvejais.

-
- (b) tinkamą įpareigotųjų subjektų darbuotojų arba panašioje padėtyje esančių asmenų, kurie praneša apie įpareigotajame subjekte padarytus pažeidimus, apsaugą;
 - (c) tinkamą kaltinamo asmens apsaugą;
 - (d) asmens duomenų, susijusių tiek su asmeniu, kuris praneša apie pažeidimus, tiek su fiziniu asmeniu, kuris, įtariama, yra atsakingas už pažeidimą, apsaugą laikantis Direktyvoje 95/46/EB nustatytų principų;
 - (e) aiškias taisykles, kuriomis visais atvejais būtų garantuotas asmens, pranešusio apie pažeidimus, konfidencialumas, išskyrus atvejus, kai atskleisti informaciją reikalaujama pagal nacionalinę teisę, atliekant tolesnius tyrimus arba vėliau vykdant teisminį procesą.

Nustatyti ir keli trūkumai, susiję su juridinių asmenų atsakomybės režimu. Bendrasis režimas, pagal kurį juridinis asmuo gali būti laikomas atsakingu, negali būti laikomas tinkamu Reglamento 17 straipsnio 5 ir 6 dalių įgyvendinimu. Reglamente reikalaujama, kad juridiniai asmenys būtų laikomi atsakingais dviem aiškiai apibūdintais atvejais: 1) kai pažeidimą įvykdo asmuo, einantis vadovaujamas pareigas juridiniame asmenyje ir 2) kai pažeidimas įvykdomas dėl vadovaujamas pareigas einančio asmens nepakankamos priežiūros. Taigi, tinkamai įgyvendinant šias dalis, turi būti aiškiai susietas fizinio asmens, einančio vadovaujamas pareigas juridiniame asmenyje, elgesys ir juridinio asmens atsakomybė. Be to, pagal atitinkamas kai kurių valstybių narių įgyvendinimo nuostatas ši atsakomybė taikoma siauresnei asmenų grupei, nei reikalaujama Reglamente, pvz., nurodant „vadovybei priklausančius asmenis“.

Dėl konkrečių pažeidimų, už kuriuos taikomos sankcijos, pažymėtina, kad pagal kai kurių valstybių narių nacionalinės teisės aktus sankcijos skiriamos tik už tokius pažeidimus, kurie yra pakartotiniai, sistemingi ir rimti. Tačiau toks įgyvendinimas laikomas netinkamu ir daliniu, nes jis neapima 18 straipsnio c punkto, kuriame nurodytas šis atvejis: „mokėjimo paslaugų teikėjui neįgyvendinant veiksmingų rizika grindžiamų procedūrų, pažeidžiant 8 arba 12 straipsnį“.

Kelios valstybės narės taip pat neįgyvendino vieno ar kelių mechanizmų, kuriais skatinama pranešti nacionalinėms valdžios institucijoms apie pažeidimus. Dauguma nustatytų trūkumų yra susiję su tinkama kaltinamų asmenų apsauga, kuri numatyta pagal Kovos su pinigų plovimu direktyvos 61 straipsnio 2 dalies c punktą.

Dėl apsaugos priemonių, susijusių su pranešimo apie pažeidimus vidaus kanalais, pažymėtina, kad kelių valstybių narių nacionalinės teisės aktuose trūko aiškios garantijos dėl tų kanalų saugumo ir nepriklausomumo. Be to, paprasčiausias pranešimų konfidencialumo užtikrinimas negali būti laikomas tinkamu anonimiškumo reikalavimo įgyvendinimu, nes konfidencialumo suteikiama apsauga nėra tapati anonimiškumo užtikrinimui. Be to, nors pagal 21 straipsnio 2 dalį pranešimų teikimo vidaus kanalai turi būti „proporcingi mokėjimo paslaugų teikėjų pobūdžiui ir dydžiui“, kai kurios valstybės narės nenustatė kriterijų, kuriais turėjo būti atsižvelgta tiek į teikėjo pobūdį, tiek į jo dydį.

Galiausiai, pagal atskiras Reglamento nuostatas reikalaujama, kad nacionalinės priežiūros institucijos iš vienos pusės vykdytų atitikties stebėseną, o iš kitos pusės prisiimtų tyrimo ir sankcijų taikymo įgaliojimus. Atitikties arba stebėsenos pareiga apima prevencinę priežiūrą, net ir nesant jokių pranešimų apie galimus pažeidimus. Todėl šios pareigos apimtis yra kitokia nei pareiga tirti įtariamus pažeidimus ir taikyti sankcijas už faktinius pažeidimus. Taigi, kad nacionalinės įgyvendinimo nuostatos būtų laikomos tinkamai įgyvendinamomis, jose turi būti aiškiai nurodyti visi šie elementai.

III. Nacionalinių priežiūros institucijų atliekamas Reglamento IV skyriaus taikymas

Komisija ne tik įvertino, kaip įgyvendinamos atitinkamos IV skyriaus nuostatos, bet ir išnagrinėjo praktinį šių nuostatų taikymą, naudodama valstybėms narėms skirtą tikslinį klausimyną ir vykdydama žodines diskusijas su atitinkamais ekspertais per Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos ekspertų grupės posėdį. Į šio klausimyno klausimus atsakė dvidešimt šešios valstybės narės⁹.

Kalbant apie administracinių sankcijų ir priemonių taikymą, devyniolika priežiūros institucijų pranešė, kad nebuvo priimta sprendimų skirti sankcijas už Reglamente nurodytus pažeidimus. Trys priežiūros institucijos neturi konkrečių duomenų, susijusių su pagal Reglamentą vykdomais veiksmais.

Pagal Komisijos gautą informaciją iki šiol tik kelios priežiūros institucijos, pvz., Kroatijos ir Latvijos valdžios institucijos, yra priėmusios sprendimų skirti sankcijas už Reglamente nurodytus pažeidimus. Šių institucijų taikytos sankcijos, be kita ko, buvo rašytiniai įspėjimai ir piniginių baudos.

Kalbant apie vykdomus tyrimus ir priežiūros veiksmus, kelios priežiūros institucijos, pvz., Čekijos, Danijos, Ispanijos, Kroatijos, Latvijos, Lenkijos ir Vokietijos valdžios institucijos, pranešė apie vykdomą veiklą.

Daugelis valstybių narių pranešė apie pareigos skelbti informaciją įgyvendinimą, kai kurios iš jų pateikė duomenis apie paskelbtus sprendimus skirti sankcijas, susijusius su kovos su pinigų plovimu ir teroristų finansavimu teisine sistema. Tačiau nedidelis su Reglamentu susijusių sprendimų skirti sankcijas skaičius turi poveikį atitinkamų paskelbimų skaičiui.

Kalbant apie paskelbimo tvarką, kelios priežiūros institucijos pranešė, kad priėmus sprendimą skirti sankciją, jis paskelbiamas „tučtuojau“, „per 24 valandas“ arba „nedelsiant“. Kai kurios priežiūros institucijos nurodė galutinį sprendimų pobūdį kaip lemiamą veiksnį, turintį įtakos delsimui. Konstatuotina, kad tik trylika priežiūros institucijų skelbia sprendimus skirti sankcijas, kurie gali būti apskundžiami. Dar mažiau priežiūros institucijų skelbia sprendimus nustatyti tiriamojo pobūdžio priemones.

Kalbant apie skirtingų valstybių narių kompetentingų institucijų bendradarbiavimą, dauguma priežiūros institucijų pareiškė, kad jei praneštas pažeidimas būtų susijęs su kita valstybe nare, jos informuotų atitinkamą tos valstybės narės instituciją. Tačiau dauguma šių institucijų taip pat nurodė, kad jos nebuvo susidūrusios su tokiu atveju, susijusiu su Reglamentu. Be to, nė viena priežiūros institucija nepranešė, kad gavo konkrečių su Reglamentu susijusių prašymų dėl bendradarbiavimo. Taip pat nė viena priežiūros institucija nepranešė Komisijai apie sprendimo skirti sankcijas priėmimą arba apie jų nagrinėtus tarpvalstybinius atvejus pagal Reglamentą.

⁹ Airija, Austrija, Belgija, Bulgarija, Čekija, Danija, Graikija, Ispanija, Italija, Jungtinė Karalystė, Kipras, Kroatija, Latvija, Lenkija, Lietuva, Liuksemburgas, Malta, Nyderlandai, Portugalija, Prancūzija, Slovakija, Slovėnija, Suomija, Švedija, Vengrija ir Vokietija.

Kalbant apie pranešimus dėl Reglamento pažeidimų, dauguma priežiūros institucijų nurodė, kad iki šiol joms nebuvo pranešta apie galimus Reglamento pažeidimus. Viena institucija, Jungtinės Karalystės finansų priežiūros institucija, informavo Komisiją, kad perdavė informaciją apie visus tris galimus Reglamento pažeidimus, apie kuriuos jai buvo pranešta, Europos bankininkystės institucijai.

Klausimynas iš esmės atskleidė, kad Reglamento IV skyrius praktiškai taikomas tik vidutiniškai. Tačiau, kaip teisingai nurodė kelių valstybių narių priežiūros institucijos, surinktų duomenų instruktyvumui ir patikimumui daro įtaką tai, kad sunku išskirti su Reglamentu susijusius duomenis, ir tai, kad šis aktas įsigaliojo palyginti neseniai.

IV. Išvada

Komisija mano, kad Reglamento IV skyriaus įgyvendinimas valstybėse narėse iš esmės yra patenkinamas. Tačiau reikėtų šalinti nustatytus trūkumus, pvz., spręsti horizontaliąją problemą, susijusią su tarpvalstybiniu bendradarbiavimu. Labai svarbu pašalinti visas teises spragas, nes veiksminga sankcijų taikymo politika yra labai svarbi užtikrinant, kad būtų laikomasi Reglamento.

Kalbant apie atitinkamų Reglamento nuostatų taikymą, nebuvo nustatyta jokių didelių trūkumų. Pateikti atsakymai į Komisijos klausimyną parodė, kad kompetentingos nacionalinės institucijos dalyvauja priežiūros veikloje, susijusioje tiek su Reglamentu, tiek su Kovos su pinigų plovimu direktyva. Nedidelio jų taikomų sankcijų skaičiaus ir neintensyvios jų tiriamosios veiklos pagal Reglamentą priežastis gali būti tai, kad mokėjimo paslaugų teikėjai bendrai laikosi savo teisinių įsipareigojimų, tačiau, norint išvengti galimų priežiūros sistemos trūkumų, būtina ilgesnio laikotarpio stebėseną.

Atsižvelgiant į tai, kad pinigų plovimas ir teroristų finansavimas dažnai yra tarpvalstybinio pobūdžio, labai svarbu, kad visose valstybėse narėse būtų tinkamai įgyvendintas ir veiksmingai taikomas nacionalinių priežiūros institucijų teisinis įsipareigojimas bendradarbiauti ir koordinuoti savo veiksmus, kaip numatyta Reglamente.

Komisija ir toliau rems valstybes nares, joms vykdant įgyvendinimo veiklą, ir pasilieka teisę imtis tolesnių priemonių, kad būtų užtikrintas tinkamas Reglamento įgyvendinimas visose valstybėse narėse. Taip pat labai svarbu, kad nacionalinės priežiūros institucijos veiksmingai taikytų Reglamentą ir sustiprintų vykdymo užtikrinimo veiklą.